

ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΝΑ ΠΡΩΤΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

« Ἡ φωνή μας ἔστω μία, ἡ ἀνάστασις τοῦ γένους καὶ ἡ εὐνομία ».

Συνδρομὴ προπληρωτέα ἐνταῦθα ἀνὰ ἔτος τῷ Ἐκδότῃ μὲ Ἀρχ. νέας 5. — Πᾶσα αἴτησις ἢ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἐκδότην ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν — Καταχωρήσεις κατὰ συμφωνίαν μὲ τὸν Ἐκδότην πρὸ οὗ καὶ πολῶνται φύλλα τοῦ παρόντος πρὸς 46 λεπτά τὸ ἓν — Γραφεῖον Ἐκδότου ὁδὸς « Σεβαστιανοῦ » ἐν τῇ ἰδιοκτῆτῳ οἰκίᾳ του, ὑπ' ἀριθ. 1318 ταύτης τῆς Πόλεως — ἀνταλλάσσεται μὲ πᾶν ἄλλο.

Ἡ ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ἐφοῦ ἡ κυβέρνησις τοῦ Τρικούπη διέπραξεν τὸ ἀσύγγνωστον λάθος νὰ παραδεχῆ νὰ κυβερνήσῃ τὸ βασίλειον ἡμῶν διὰ τῆς τουρκολάτρου, μισελλήνου, λειπολόγου, ἀντελευθέρου, τυραννοφρόνου, λαοεμπαίχτου, δισπροσώπου πολιτικῆς τοῦ ἀρνησιθρήσκου Ἰουδαίου Βισκονφιέδ, ἡτις ἐπέφερον ὡς ἐπόμενον ἀποτέλεσμα τὴν ἐλληνοβλαβῆ ἀπραξίαν ἡμῶν ἐν καταλήτῳ ὥρα καθ' ἣν τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα ἀπῆτουν τὴν διὰ τῶν ἰδίων στρατιωτικῶν δυνάμεων κατάληψιν τῆς περιμενούσης ἡμᾶς ὑπὸ σκληρὸν ζυγὸν τυραννίας ἀδελφῆς Ἡπειροθεσσαλίας, καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ ἐτοιμοπολέμου ἡμῶν στρατοῦ καθ' ἣν ὥραν ἐξεδικάζοντο ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὰ δικαιώματα ἡμῶν παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, καὶ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα, καὶ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν τιμὴ ἀπῆτουν νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰ ἐλληνοτουρκικὰ ἡμῶν σύνορα ὅπως ἐμψυχόνῃ ἀφ' ἐνὸς τοὺς ὑποδουλομένους λαοὺς, ἀφ' ἑτέρου δὲ δώσῃ νὰ καταλάβῃ πράγματι τῇ Εὐρώπῃ ὅτι δὲν εἴμεθα ἀδρανεῖς καὶ ἀδιάφοροι εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὀρίων ἡμῶν διὰ τῆς καταλήψεως τῆς πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας. Ἄνευ περιαγωγῶν ἐλεεινολογήσαμεν τὴν τύχην μας, καὶ ὡς γνήσιοι Ἕλληνες οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκοντες ἢ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ κλέος τοῦ ἔθνους μας, ἐν τῷ τρίτῳ τεύχει τοῦ παρόντος περιοδικοῦ μας, εἶπομεν ὅτι βδελυττόμεθα κυβερνήσιν ἀσπασθεῖσαν καὶ ὑπηρετοῦσαν τοιαύτην ἐλληνοβλαβῆ πολιτικὴν, ἡτις ἐπερχομένου τοῦ βασιλέως καὶ συνερχομένης τῆς ἐθνικῆς

βουλῆς ὤφειλεν νὰ παύσῃ νὰ κυβερνᾷ τὸ βασίλειον ἡμῶν διὰ τῆς ἀποδοκιμασίας καὶ πτώσεως τῆς Τρικουπίου κυβερνήσεως. Διὸ καὶ ἀγαλλόμεθα σήμερον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς γνώμης μας.

Ἡ ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἐφοῦ τὰ γεγονότα ἀντιστρατεύθησαν κατὰ τῆς ἀσπασθείσης καὶ ὑπηρετομένης πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη καὶ ἀδύνατον τῇ ἦτο νὰ ἐξακολουθῆ νὰ κυβερνᾷ δι' αὐτῆς, πρὸς εὐκοσμον ἢ δυνατόν σωτηρίαν αὐτῆς ἐπενοήθη τὸν τερατοδέστερον μετεμφιεσμὸν ὃν ποτὲ ἠδύνατό τις νὰ περιμένῃ ἐκ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἀπὸ ἐνθέρμου ὀπαδοῦ τῆς εἰρήνης εἰς ἐνθερμὸν ὀπαδὸν τοῦ πολέμου. Καὶ χωρὶς νὰ καταδεχθῆ νὰ προσκαλέσῃ τὴν ἐντολοδότριαν αὐτῆς ἐθνικὴν βουλήν, καὶ τῇ ὑπεβάλλῃ τὴν ἀναφυθεῖσαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἐπείγουσαν ἐθνικὴν ἀναγκήν, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ληπτέα μέτρα, δικτατωρικῶς φερομένη τὰ πάντα ἀφ' ἑαυτῆς ἔπραξεν καὶ κατόπιν προσεκάλεσεν τὴν βουλήν ἵνα ἐπικυρώσῃ τὰς πράξεις τῆς. Ὅπερ ἀποδεικνύει παραγκώνισιν τῶν ἀρχῶν τοῦ συνταγματικοῦ Δικαίου, καὶ τοῦ 60 ἀρθροῦ τοῦ θεμελιώδους νόμου τῆς Πολιτείας, δυνάμει τῶν ὁποίων οὔτε ἓνα μόνον λεπτὸν ἐδικαιοῦτο νὰ δαπανήσῃ ἄνευ τῆς προηγουμένης ῥητῆς θελήσεως, συναινέσεως, ἐγκρίσεως καὶ ἐντολῆς τῆς ἐθνικῆς

βουλής ήτις όμολογουμένως εις όλα τὰ συνταγματικά κράτη αυτή και ουχι ποτε κυβέρνησις προσδιορίζει τὰ έξοδα του κράτους δια του παρ' αυτής ψηφίζομένου προϋπολογισμού όν δέν δύναται εν άρχή να παραβίαση ή κυβέρνησις ειμή εις λίαν περιορισμένας έκτάκτους κατεπειγούσας ανάγκας ως φέρ' ειπείν, όσάκις ένεκα άπροόπτου, αίφνηδίου, επαναστατικού τινός κινήματος είναι αναγκασμένη να προσκαλέση αύθρει στρατόν, πρόσκατασολήν αυτού ή να πέμψη αυτόν εις τὰ σύνορα πρόσ άπόθησιν έκτός αύτων των εισβαλλόντων πρόσ διατάραξιν της χώρας επαναστατικών σιφών, καθ ός ο ύλικός καιρός δέν τή επιτρέπει να προσκαλέση την βουλήν και τή υποβάλλη τον επείγοντα κίνδυνον και τὰ ληπτέα μέτρα. Όπερ μη επαληθευόμενον ευτυχώς του τοιούτου εν τώ προκειμένω ουδέ άλλου τί σχετιζομένου αναφορικώς μετ' αυτού, ή διαγωγή της κυβερνήσεως Τρικούπη υπό συνταγματικήν νόμιμον έποψιν εξεταζομένη είναι αναμφισθητήτως όλος έννομος και αντισυνταγματική, και ή εθνική βουλή χάριν του πρόσ τό Σύνταγμα όφειλομένου, άπαραβίαστου σεβασμού και των δικαιωμάτων του λαού καθήκον έχει να την άποδοκιμάση άμερολήπτως πράττουσα.

ΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ένω οι δια ποταμών αιμάτων ανακτήσαντες την έλευθερίαν των λαοί υπερηφάνως επαναπαύονται υπό την άπαραβίαστον σκιάν των νόμων της πολιτείας ήμείς οι Έλληνες του βασιλείου χάριν της Τρικουπίου κυβερνήσεως ανεχόμεθα ώστε οι νόμοι ήμών ως τό απέδειξαν τὰ πλείστα των Πρωτοδικών του Κράτους να ήναι γράμμα νεκρόν δια της παρά της κυβερνήσεως Τρικούπη οικειοποιηθείσης παρανόμου νομοθετικής εξουσίας του καταργείν και εφαρμόζειν αυτούς κατά τό δοκοῦν αυτής ως δέν έλλειψε να τό επιμαρτυρήση τοῦτο και ή εφημερίς «Ρήγας ο Φεραίος» δια του αριθμού 42 αυτού λέγων εν αύτῷ δια του έμφαντικότερου τρόπου ότι εξ ίδίας πείρας πλέον επείσθησαν οι έχοντες λόγους εξαιρέσεως, ότι παρά τή άνωτάτη ύγειονομική επιτροπή Αθηνών τό νόμιμον και τό δίκαιον είναι λέξεις χειμαιρικαι και ή γενομένη εξέταση οικτρά κωμωδία και χλεύη της Δικαιοσύνης άσυνειδήτου αφιλάνθρωπίας, ως εκείνη της παρανόμου βεβαίας καταπίσεως των πολιτών δια φορολογίας μη επιτρεπομένης

άπό τό 122 άρθρον του περί στρατολογίας νόμου. Παρανομίαι και άθαιρεσίαι αίτινες ήνάγκασαν ήμάς να γράψωμεν κατά της πεσούσης κυβερνήσεως τὰ όσα περιέχονται εν τώ τετάρτω και πέμπτω τεύχει του παρόντος περιοδικού μας ίνα τὰ λάβη αυτά ύπ' όψιν ως κολακευόμεθα να πιστεύσωμεν ή νέα κυβέρνησις και ή συνελθούσα βουλή και οὔτως επέλθη ή περιμενομένη θεραπεία του δυσφορήτου κακού.

Β'.

Η σφαγίασις των έγχωρίων τεχνητών και βιομηχάνων ένεκα έπονειδίστου άπρονοησίας των έφισταμένων νόμων και της κυβερνητικής άβελτηρίας.

(όρα τεύχος 1, σελ. 5 Αμερολήπτου)

Και άλλοτε εξ αφιλοκερδούς πατριωτικού καθήκοντος όρμώμενοι έλάβομεν αφορμήν να επιληφθώμεν του περισπουδάστου κοινωνικού τούτου ζητήματος του έλλόγως τάρασσόντος ως εκ της μεγίστης αυτού σπουδαιότητος τας βάσεις της κοινωνίας.

Γψώσαντες γοεράν, φιλόνηρωπον προσάτριαν φωνήν ύπερ της άδικουμένης και καταπιεζομένης μέχρις έκπνεύσεως έγχωρίου ήμών βιομηχανίας και των επικούρων αυτή τεχνητών μας, προτείναντες ως εικός και τὰ κατά του κακού θεραπευτικά μέσα συμφώνως τή πλουτολογία.

Άλλ' επειδή καθή ή πέτρα μας διδάσκει τὰ έλλατόμενα και αι κακαί έξεις και τοι άνχνυριζόμενα και όμολογούμενα ως τοιαῦται και εκ των ίδιων αυτών φλυοληθών ουχ ήττον όμως δυσκόλως εγκαταλείπονται ή εκρηζούνται δια μιάν εκ της μόνης δυνάμεως της φωνής της άληθείας, είτε εκ των άτομων, είτε εκ των κρατών των εξ αυτών αποτελουμένων, και διό δέν εισηκούσθημεν μέχρι της ώρας ταύτης και τοι τὰ παρ' ήμών λεγθέντα όμολογουμένως είναι δίκαια και νόμιμα ως έχοντα δια τελικόν σκοπόν τό κοινωνικόν συμφέρον, πλην αυτό τοῦτο ουδαμώς πτοεί ήμάς, τους γνωρίζοντας τὰ έλατήρια των κοινωνιών οιτινες έχομεν την ακράδαντον πεποίθησιν ότι εφημεν και λέγομεν αφιλοκερδώς την άλήθειαν έκτελοῦντες εντίμως τό δημοσιογραφικόν καθήκον μας ευέλπις όντες ότι επί τέλους θέλει θριαμβεύσει. Διδ και συνεχίζομεν τον διακοπέντα λόγον μας εξαιτούμενοι ύπερ της πολυτίμου ταύτης τάξεως των πυλιτών δικαιοσύνην, άμεροληψίαν και όφειλομένην, νόμιμον προστασίαν. Τὰ όποια βεβαίως και αναμφιδόλω ουδεμία φειδομένη της ευημερίας των ύπηκόων της, και της ίδίας αυτής ύπαρξεως εθνική κυβέρνησις δύναται ποτε να μάς τὰ άπρηνηθη ίνα μη άλλως στιγματισθη δίκαιως ως άδικος και άντεθνική ουδαμώς μεριμνώσα και φειδο-

μένη της ευημερίας των ύπηκόων της, τὰ πάντα θυσιάζουσα εν τώ βωμῷ του έγωισμου και του συμφέροντος, ως μάς τό επιμαρτυρεί τοῦτο ή ελληνική δημοσιογραφία εν τή άνεξηγήτῳ άλλως κατά τους κανόνας της κοινής λογικής πορείας της κυβερνήσεως Τρικούπη εν ταις παρρηγελίαις αυτής εις τό έξωτερικόν και ιδίως τας των 25,000 έσωθράκων και ύποκμίσεων δια την χρῆσιν του ήμετέρου στρατού δι' ύψισματος κατωτέρου του έγχωρίου, και διπλασίου σχεδόν τιμήματος των έγχωρίων. Αθεμιτοπραξία ήτις επέφερον άνευ ανάγκης δι' άποτέλεσμα την φυγάδουσιν εκ του πτωχού τρόπου μας 401,000 φραγκών εις την άχαριν παρασημοφορίαν του στίγματος της άμαθείας και της άνικανότητος τή εθνική ήμών βιομηχανία και τεχνήταις, δια της χορηγίσεως εργασίας πλούτου και άρτου τοις ξένοις βιομηχάνοις και τεχνήταις, εν παραβίασει της εθνικής ήμών αξιοπρεπείας, και του εθνικού ήμών συμφέροντος. Καθότι ήμείς μην έχοντες άνεπτυγμένην ειπέτι την έγχώριον ήμών βιομηχανία και τεχνουργίαν ύπαις δια της ανταλλαγής των χειροτεχνημάτων μας και των βιομηχανικών προϊόντων μας δυνηθώμεν να κερδήσωμεν εξ άλλου μέρους τό ότι άπωλέσαμεν πρόσ βλάβην ήμών εκ της εθνοεπιζημιού ταύτης πράξεως της κυβερνήσεώς μας, και τουθ' ένεκα είμεθα αναγκασμένοι να βλέπωμεν σφραγίζομένην εις τὰ τιμαλφέστερα συμφέροντά της την έγχώριον ήμών βιομηχανίαν, και τοις τεχνήταις και τεχνιτήρις ήμών καταπτηκόμενους εκ της άκουσίτου άεργίας ήτις παράγει την άχρηματίαν και καθοδηγεί αυτούς; στερεῶ βήματι εις την άπόλειαν ή και τον προώρον θάνατον.

Γεγονός; τό όπειν εκ των ουκ άνευ αποβαίνει άπαράιτητον όπως ή συνελθούσα αντιπροσωπεία του ελληνικού ήμών βασιλείου ήν άνέδειξεν ουχι ή ψήφος των άλλρθενών, άλλά κατά τό πλείστον μέρος ή του άδικουμένου ελληνικού βιομηχανικού και εργατικού λαού λάβη τὰ άρμόζοντα μέτρα πρόσ άρσιν του κακού και σωφρόνισιν της κυβερνήσεως δια καταλλήλων νομοθετημάτων της.

Ο ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΤΡΑΤΟΣ.

Ένω δέν έχομεν λόγους έπαρκείς όπως επαινέσωμεν την πειθαρχίαν, την συμπεριφοράν, και την αξιέπαινον πρόσδοδν του ένταῦθα διαμένόντος παντός όπλου στρατου μας, ουχ ήττον όμως δέν δυνάμεθα άμερολήπτως φερόμενοι να χρύψωμεν τό εθνικόν ήμών άλγος και συνάμα άνέκφραστον αισχύνην μας βλέποντες έχυμαζομένους και περιφερομένους εις τας κεντρικωτέρας πλατείας και όδους της πόλεως και των προαστείων τινάς νεοσυλλέκτους άνευ καταλλήλων όμοιομόρφων στρατιωτικῶν ένδυμάτων, ή άνευ όλως διόλου στρατιωτικῶν φορεμάτων, ύποδημάτων και καλυμμάτων της κεφαλής των γεινόμενοι λυπηρόν θέαμα άρλεκι-

νικής βακοενδυμασίας άποσπαζούσης ως μη ώφειλεν τον γέλωτα των όρωμένων αυτούς χαιρεκάκων. Διό ένῶ επικρίνωμεν και στιγματίζομεν την άνθελληνικήν άδράνειαν των ευθυνομένων, εν όνόματι της χλευαζομένης ελληνικής ήμών αξιοπρεπείας και των θεατριζομένων εκείνων άτυχῶν πολιτών στρατιωτῶν επικαλούμεθα την άμεσον θεραπείαν του κακού.

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΣΤΥΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ.

Ένω έναλλάξ άπαντα τὰ εξευγενισμένα έθνη και κράτη από της φιλοπροοδευτικής εποχής του Ναπολέοντος του μεγάλου έως τας ήμέρας μας τό εν κατόπιν του άλλου συνέταξαν και ήδη έχουσιν εν ισχύει τους Αστυκούς αυτών Κώδικας καθαρώς διαγράφοντας τὰ αστυκά ένός εκάστου πολίτου δικαιώματα και ύποχρεώσεις, ίνα γνωρίζη τίνι ήτρόπῳ και πῶς να συμμορφωθη με τον νόμον. Ημείς άτυχῶς εκ του εναντίου ού και αισχυνόμεθα να δικαζόμεθα εισέτι εκ του παρέχοντος μυρίας όσας στρεψοδίκους ύπεκφυγας, άγνωστου και δυσνοήτου τῷ λαῷ παναρχαίου ρωμαϊκού και βυζαντινού, κατά πολλά αυτού μέρη άχρήστου σήμερα Δικαίου, και εκ των βαρβάρων εθίμων, μη καταδεχόμενοι μετὰ ού μικράς χρηματικής θυσίας δι' άνεξηγήτου λόγου άδρανείας να εξάξωμεν τέλος εκ των εύχρηστων έγγραφῶν του Υπουργείου της Δικαιοσύνης τον παρὰ πεπειραμένων Νομοδιδασκτόρων κατ' έντολήν της κυβερνήσεως συνταχθέντα αστυκόν ήμών Κώδικα και είπομεν τή Βουλή εις έσέ έναπόκειται τώρα να τον εξελέγξῃ και τον παραδεχθῃς. Όπερ δέν άμφιβάλλομεν ότι τοῦτο θέλει πράξει ο νῦν κ. Υπουργός της Δικαιοσύνης μετὰ ού μικροῦ επαίνου αυτού και της κυβερνήσεως του κυρ. Κουμουδούρου.

Συτέχεια και τέλος της παρ' ήμών σχεδιασθείσης διατιμήσεως περι άντιμισθίας και δικαιωμάτων των κκ. δικηγόρων.

(όρα τεύχη 1, 2, 3, 4 και 5 Αμερολήπτου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΑΡΘΡΟΝ. 1.

Οὔδεις δικηγόρος, δικηγορικός γραφεὺς ή δικασ...

κός υπογραμματοῦς δικαιούται διὰ κανέναν λόγον νὰ ζητήσῃ οὔτε ἐν λεπτόν περισσώτερον ἀφ' ὅτι εἶναι κλονισμένον ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπὶ ποινῇ ἀμέσου πύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τὸ ἀρθ. 396 τοῦ Ποιν. Νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 2.

Οὐδεὶς Δικαστῆς, ἡ γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματοῦς τοῦ βασιλείου τούτου δύναται ἀθετῶν τὴν παρουσίαν νὰ προσδιώρῃ ὡς βούλεται τὰ δικηγορικά καὶ μὴ δικαιώματα ἐπὶ ποινῇ πληρωμῆς ἐξ ἰδίων τὰ μὴ ὑπολογισθέντα ἢ περιπλέον προσδιορισθέντα κατὰ τὸ 56 ἀρθρον τῆς Πολ. Δικονομίας

ΑΡΘΡΟΝ 3.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδοχῆς καὶ νομίμου δημοσιεύσεως τῆς παρούσης Διατιμῆσεως ἀκυροῦνται πᾶσα ἄλλη ἀντικειμένη αὐτῇ.

ΕΥΘΥΝΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Διὰ τοῦ παρόντος φύλλου ὡς ἕκαστος τῶν εὐμενῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καθαρῶς βλέπει, ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἀμερόληπτον καὶ φιλοδικαίαν αὐτοῦ κρίσιν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὑπόσχεσιν τὸ τελευταῖον πρὸς συμπλήρωσιν μέρους τῆς πρὸ ἡμῶν σχεδιασθείσης περὶ δικαιομάτων καὶ ἀντιμισθιῶν δικηγόρων διατιμῆσεως, φρονούντες ἐν εὐλακρίᾳ πεπειθῆσθαι ὅτι ἐποιήσαμεθα, ἂν οὐχὶ ἔργον ἀλάνθαστον, τοῦλάχιστον ἐπίπονον καὶ ἐπωφελεῖς τῇ κοινωνίᾳ, καθότι ἡ ἀντιμισθία, καὶ ἡ ἀποζημιώσις τῶν κκ. δικηγόρων ἀποτελοῦσι βεβαίως καὶ ἀναμφισβόλως ἀναπόσπαστον μέρος τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς δικῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ὑπολογιζόμενα καὶ ἐκδικάζοντα αὐτὰ Δικαστήρια ἀνάγκην ἀπαραίτητον ἔχουσιν αὐτῆς ἵνα τὰ ὑπολογίζωσι ἐννόμως καὶ ὁμοιομόρφως εἰς ὅλας ἀδιακρίτως τὰς δίκας, ἄνευ δικαίας ἐπικρίσεως ὅτι εἰς τὴν μίαν λόγου χάριν δίκην ἢ πρὸς σύνταξιν ἀγωγῆς ἀντιμισθία τοῦ δικηγόρου ἐκδικάσθη εἰς δραχμὰς νέας τρεῖς, καὶ εἰς ἄλλην ὁμοίαν δίκην ἢ ἀντιμισθία αὐτοῦ ὑπελογισθῇ εἰς δραχ. νέας δέκα ἐκτώ. ἔπερ καὶ ἄδικον εἶναι καὶ ἔξει προσωποληψίας. Καὶ ἐπικαλούμενοι πρὸς ἔννομον ἐνίσχυσιν καὶ συνέχυσιν τῶν λόγων μας τὰ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῶν γραφθέντα ἐν τῷ Κεφ. Β' σελ. 2, 3, 4, τοῦ 1.ου φύλλου, ἐν τῷ τοῦ δευτέρου Κεφ. Δ' σελ. 7 καὶ 8, ἐν τῷ τοῦ τρίτου Κεφ. Ε' σελ. 5, 6, 7, 8 καὶ ἐν τῷ τοῦ τετάρτου Κε. Ζ' σελ. 5, 6, 7, 8, ἐξαιτούμεθα ἐν ὀνόματι τῆς ἱεῖρας ἀμερόληπτου δικαιοσύνης, καὶ τῆς εὐμερείας τῶν πολιτῶν ὅπως τὸ εὐθυνόμενον Ἰπουργεῖον λαμβάνον ταῦτα πάντα ὑπ' ὄψιν, σπεύσῃ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς συνερχομένης Βουλῆς, καὶ τοῦ Ἀνακτος τὸ παρ' ἡμῶν ὑποδεικνυόμενον Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ δικαστικῶν ἐξόδων (δρα φύλλον 1 σελ. 2, 3, 4.) ὡς δὲ τὸ σχέδιον διατάγματος περὶ ὀφειλομένης ἀντιμισθίας καὶ δικαιομάτων δικηγόρων καὶ λοιπῶν (δρα φύλλ. 1 σελ. 4 φύλλον 2, 3, 4, σελ. 5, 6, 7, 8.)

Η ΑΦΕΥΚΤΟΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΝΟΜΟΥ.

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἡμῶν Δικαστήρια, καὶ ἰδίως εἰς τὰ τῆς Κερκύρας ὑπάρχουσιν ὁμολογουμένως Παρέδροι Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρεινοδικῶν ἐργαζόμενοι ἀφιλοκερδῶς καὶ ἀόκνως ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δικαστικῆς ἀφομοιώσεως ἕως σήμερον ἐπ' ἐλπίδι ὀφειλομένου, νομίμου προβιβασμοῦ τῶν μὲν εἰς τὴν τοῦ Πρωτοδικου θέσιν, τῶν δὲ εἰς τὴν τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ κατὰ καιρὸν κυβερνήσεις καὶ Ἰπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης ὄχι μόνον δὲν ὑποβιβάσθησαν ποτὲ ὡς ὄφειλον νὰ πληροφωρηθῶσι περὶ τῶν πολυχρονίων τιμῶν ἐκδουλεύσεων τῶν ὅπως δι' ὀφειλομένης ἐνθαρρύνσεως καὶ ἀνταμειβῆς τοὺς διορίσωσι εἰς τὴν δικαιομένην νὰ λάβωσι δικαστικὴν θέσιν των. Ἄλλ' ἀπεναντίας ἐξέδωκαν καὶ νόμον περὶ προσόντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων δι' οὗ δὲν περιλαμβάνονται αὐτοὶ εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ ἀποβλεπομένας ἐξαιρέσεις καὶ οὕτως ἐθλάφθησαν καὶ βλάπτονται ἀκεραίως εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον γάδιόν των. Διὸ καὶ εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Κουμουνδούρου πειθομένη ἐκ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μας θέλει φιλοτιμηθῆ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς τύχης αὐτῶν, καὶ μεταρρυθμίσῃ τὸν νόμον, ὅπως αὐτοὶ ἄνευ ὑποχρεώσεως ἐξετάσεων ὑποβιβάζοντων τὴν διδασκαρικὴν ἱκανότητα καὶ φήμην των, καὶ τὴν κεκτημένην δικαστικὴν πολυπειρίαν των, νὰ προβιβάζωνται ἐπ' εὐθείας καὶ προνομιακῶς ὡς οἱ Πρωτοδίκαι καὶ οἱ Ἐφέται συνάδελφοὶ των δικηγόροι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(Συνέχεια, ὡς τεῦχος τοῦ παρόντος Περιόδικου ὑπ' ἀριθ. 1, σελ. 4)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΤΟΠΟΥ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ

Σύστημα ἀνακρητικὸν ὡς ἔσημεν ἐπίφοβον, ἀντιφιλελεύθερον, ἐπίβουλον, ἀναδρομικὸν καὶ λαομίσητον διαρρήδην ἀντιστρατευόμενον καὶ ἀντιμαχόμενον μετὰσαν ἀρχὴν ἀληθοῦς προόδου καὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, καθὰ αὐτὸ τοῦτο μᾶς τὸ ἐπιμαρτυρεῖ εὐγλώττως καὶ ὁ διάσημος νομοδιδάκτωρ καθηγητῆς τῆς Ἐδεμβέργης ἐν τῷ περιβοήτῳ καὶ ἀνεκτιμῆτῳ αὐτοῦ συγγράματι, περὶ ἀνάγκης Δημοσίας Συζητήσεως, ἐνώπιον ὄλων τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων καὶ ἀνακρητικῶν ἀρχῶν, καὶ οἱ περιβοητώτεροι συγγραφεῖς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τῆς Γερμανίας ὡς ὁ Ἄμπεγ (Abegg), Βόλξ (Baulx), Πούχτο (Puchta), Γουέστ (Wiest), καὶ Τζοφ-

χάσεν (Shauffhausen), μᾶς τὸ ἐπισφραγίζουσι λέγοντες ὅτι αὐτὸ ἤδη ὑπερεγήρασεν καὶ οὐκ ἀρμόζει πλέον σήμερον εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας ἐποχῆς μας, ὡς τὸ ἀπέδειξεν ἡ ἀναγεννηθεῖσα Γερμανία διὰ τῶν νέων φιλελευθέρων καὶ φιλοπροοδευτικῶν νόμων τῆς ἀσπασθείσα καὶ παραδεχθεῖσα τὴν γνώμην αὐτῶν, ἧτις εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἐπεκφρασθείσης πεφωτισμένης συνειδήσεως ὄλων τῶν πράγματι ἐλευθεροφρόνων λαῶν καὶ κυβερνήσεων τῆς ἐποχῆς μας.

Γεννηθὲν καὶ προαχθὲν εἰς τὰς ἐπαράτους ζοφώδης καὶ τεραστειοῦς ἡμέρας τῆς ἀπανθρωπωτέρας, σκληρωτέρας καὶ ἀχαλινωτέρας τυραννίας τοῦ πρὸς αἰώνιαν τιμὴν καὶ δόξαν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ ποταμῶν μαρτυρικῶν, πολυτίμων χυθέντων αἱμάτων ἀνεπιστρεπτὴ ἀπελθόντος, δολοπλόκου, αἱματοφύτρου Μεσαιῶνος. Ὅτε ὑπὸ τὸ ἀπατηλόν, λαοεκπαικτικὸν πρόσχημα τοῦ ὑποκρινόμενου ἀκροῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἀμερόληπτου δικαιοσύνης ἐποδοπατοῦντο καὶ παραβιάζοντο ἀσυστόλως καὶ ἀνερεθρούαστως ἀνά στιγμὴν καὶ ὥραν διὰ μυρίων φανερῶν, ἡμιφανερῶν, κρυφῶν καὶ κρυφοτάτων τρόπων καὶ μέσων ἐνεκα χαμερπεστάτης ἀδικου καὶ ἀλόγου προσωπικῆς ἐκδικήσεως τῶν ἀσυνειδήτων, κακούργων, ἰσχυρῶν διὰ τῶν ὑποτελῶν των δούλων λαῶν πρὸς ἀπερίγραπτον ἐμπαιγμὸν τῶν ἱερωτέρων δικαιομάτων τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν παρ' αὐτῶν τυραννουμένων λαῶν.

Ὡς αὐτὸ τοῦτο εὐγλώττως μᾶς τὸ ἐπιμαρτυροῦσι τὰ εἰς φῶς ἐλθόντα πρὸς αἰώνιον αἴσχος τῆς ἀνθρωπότητος ἀνακρητικὰ χρονικά τῆς ἐλευθεροκτόνου καὶ δουλοφρόνου ἐπαράτου ἐκείνης ἐποχῆς, ἅτινα ἐν τῇ ἐμφανίσει των δικαίως ἀπέσπασαν τὰ δάκρυα τῶν εὐαισθητῶν φιλανθρώπων τοῦ αἰῶνός μας διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς περιγραφόμενα φοιροφόρα κακουργήματα τῶν ἰσχυρῶν ἐκείνων οἵτινες ἐλάτρευον ὡς δόγμα πίστεως τὴν σκληρὰν καὶ ἀπάνθρωπον Μακεβελικὴν Ἀρχὴν ὅτι τὸ τέλος καθαγιάζει τὰ μέσα χωρὶς νὰ θέλωσι νὰ ἐννοήσωσι κατὰ τὸν σοφὸν Σωλομώντα ὅτι ἡ ἀδικία ὑποβιάζει καὶ καταστρέφει αὐτοὺς, καὶ τὰ κράτη των πρὸς αἰώνιον πραδειγματισμὸν καὶ τιμωρίαν τῆς κακίας καὶ ἀδικίας των ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως ἡμεῖς προσθέτομεν τῶν βασιλευόμενον ἐκ τῶν δημοκρατουμένων κρατῶν ὁσάκις αὐτὰ ἀμιλλῶνται εἰς τὴν κακοπραξίαν, ἀδικίαν καὶ παρανομίαν. Διότι ἅμα ἐξέκλιναν ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ πρὸς τοὺς νόμους τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας ὀφειλομένου σεβασμοῦ ἐγένοντο θύματα καὶ ἔρμαιον τῆς κακίας

των ἧτις καὶ τὰ παρέδωκεν ἀλυσοδεμένα εἰς τὴν δουλείαν ὡς μᾶς τὸ ἐπιμαρτυρεῖ τοῦτο ἡ ἀρχαία Ῥώμη, ἧτις ἐγένετο παρανάλωμα τῶν Βανδάλων αἱ Ἀθηναί τῶν Σπαρτιατῶν, ἡ Ἑλλάς τῶν Μακεδόνων, ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Βυζαντίου τῶν Τούρκων, ἡ ἀριστοκρατικὴ ἐνετική δημοκρατία τῆς Γαλλικῆς αὐτοκρατορίας καὶ οὕτως καθεξῆς. Ἐνῶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀκραϊσότης ἀπέναντι τῶν νόμων καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιομάτων καὶ ἡ Ἐλευθερία ἐντὸς τῆς ἐννόμου χρήσεως ἀνυψῆ καὶ κρατεεῖ αὐτοὺς καὶ τὰ κράτη των κατὰ τὸν θεῖον Σωκράτην.

Ὅθεν ἐκ τούτων πάντων ἕκαστος ἀμερόληπτος καὶ νουνεχῆς βλέπει καὶ πεῖθεται ὅτι δὲν εἶναι παντελῶς ἴδιον τῆς φιλοπροόδου ἐποχῆς ἡμῶν καὶ τοῦ ἀπαραμίλλου ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ συνταγματικοῦ ἡμῶν βασιλείου διὰ φανεροῦ βλαβεροῦ ἀνακρητικῶν ἀναχρονισμοῦ νὰ διατηρῆ ἐν ἰσχύει, παρ' αὐτῷ τὸ ἀσυμβίβαστον μετὰ τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος μεσαιωνικὸν ἐπίφοβον σύστημα τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως ὃ κατὰ τὸν σοφὸν συγγραφεῖ Φιλαγγέρη ἐπινοήθη παρὰ τῶν μοχθηρῶν Ἰσχυρῶν πρὸς ἐξυπρέτησιν μοχθηρῶν ἀποκρύφων σκοπῶν καὶ παθῶν ἐν ἐποχῇ τυραννίας, ἀθαιρεσίας καὶ μισομαθείας, βασάνισαν δι' ὅλους πέντε αἰῶνας τὴν ἀτυχῆ ἀνθρωπότητα. Ἐνῶ ἀπεναντίας καθήκον εἶχεν καὶ ἔχει νὰ τὸ ἐκβάλλῃ παραδεχόμενον τὸ ἀπαραμίλλον ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ σύστημα τῆς φανερᾶς ἀνακρίσεως ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ πρώτῃ ὑπὸ τὴν κραταιὰν αὐτῆς προστασίαν Ἑπτανήσω τὸ ὅποσον καὶ ἀπαύγασμα εἶναι τῆς ἑλληνικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς ἐπινοίας καθὰ μας τὸ ἐπιμαρτυροῦσι ὁ Φιλαγγέρης, τὸ Βιβ. Θ. Κεφ. de quest' τοῦ Κουγιακίου ὑπ' ἀριθ. 1 D. de fid entrum, ὑπ' ἀριθ. 15 Et pen C. de test, ὑπ' ἀριθ. 27 Si pertu laverit ῥωμαϊκῶν Νόμον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 90 Νεαράν Κεφ. Ull εἰς τὸν πρὸ Λλαοῦ λόγον τοῦ Κυκέρωνος, τὸ σύγγραμμα τοῦ Ἀσκάνιου ὑπ' ἀριθ. 2. In ver εἰς τὸ τοῦ Πλινίου Βιβ. III Ep. IX εἰς τὸ τοῦ Β. Πολέτη Βίβλ. περὶ ῥωμαϊκῶν Δικαστηρίων καὶ τέλος αἱ πράξεις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων κεφ. III. Μετὰ τὸ νὰ μᾶς ἐξιστοροῦσιν ὅτι παρὰ ῥωμαίοις τὸ Ἀνακρητικὸν ἦτον πάντοτε ἀνοικτόν, καὶ οἷοσδήποτε πολίτης εἶγεν θέλων τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ ἐλευθέρως καθ' οἰοῦσδήποτε ἄλλου πολίτου δημοσίαν κατηγορίαν ἐνώπιον τοῦ ἀκροαζομένου αὐτὴν κατηγορουμένου μαρτύρων του καὶ τοῦ ἐπισωρευέντος ἀκροαζομένου λαοῦ ἦν καὶ παρέδιδεν δημοσίως τῷ ἐκεῖ ἰδρεύοντι Ἀνακρητῇ, ὅστις ἅμα τὴν ἐλάμβανεν ἐπιλαμβάνετο ἀμέσως καὶ δημοσίως τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς καὶ τῆς πρὸς

υποστήριξιν αὐτῆς ἐξετάσεως μαρτύρων τοὺς ὁποίους ἐδικαιοῦντο νὰ ἐρωτῶσι καὶ νὰ διακόπτωσι ἐν ἀνάγκῃ ἐν τῇ καταθέσει των χάριν ἀναγκαιούτων οὐσιοδῶν ἐπεξηγηματικῶν ἐρωτήσεων, τόσον ὁ κατήγορος, ὅσον δὲ καὶ ὁ κατηγορούμενος, ἢ ὁ ἐκεῖ παρ' αὐτῶ καθήζων ὑπερασπιστῆς του. Καὶ ἂν ὁ μάρτυς ἀρνεῖτο ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν γενομένας ἐρωτήσεις, ὁ κατηγορούμενος ἐδικαιοῦτο νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Ἀνακριτὴν τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αὐτοῦ λόγῳ κακοπιστίας, ἐνστασιν δι' ἧς ἐξαιτεῖτο τὴν ἐξαίρεσιν αὐτοῦ. Διακρητύτων τὴν ἐπὶ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ βασιζομένην κατηγορίαν ἀνυπόστατον καὶ ἀπαράδεκτον. Καὶ οὔτε δύνανται νὰ μᾶς ἀντιτάξωσιν οἱ λάτραι καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ μαισιωνικοῦ συστήματος τῆς μυστικῆς Ἀνακρίσεως, ὅτι αὐτὴ ἔχει σπάνια καὶ ἔξοχα προτερήματα, τὰ ὁποῖα καὶ τὴν καθυστώσι τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἐπιστιμονικῆς τελειότητος διότι,

1. Προφυλάττει διὰ τοῦ ἀνεκτιμήτου μυστικισμοῦ τὴν ἐνίοτε ἀδίκως διαβαλλομένην ὑπόληψιν τοῦ ὑπαίτιαζομένου τὸν ὁποῖον καὶ ἀπαλλάσσει πολάκις τῶν δεινῶν τῆς κατηγορίας ἕνεκα βουλευμάτων ἀθωοτικῶν χωρὶς νὰ θεατρισηῖ εἰς τὸ κοινόν.

2. Ἀπαλλάσσει παντὸς φόβου καὶ συστολῆς τοὺς μυστικῶς ἐξεταζομένους μάρτυρας, οἵτινες ἕνεκα τούτου λαμβάνουσι θάρρος καὶ λέγουσι τὴν ἀλήθειαν.

3. Εἶναι παραδειγμένη παρ' ὅλων τῶν ἐθνῶν ὡς ὠφέλιμος. Καθότι ἡμεῖς πρὸς ἀπόκρουσιν τοιοῦτων παραδοξολογιῶν ἠθέλαμεν τοῖς ἀπαντήσῃ ὅτι πλανῶνται πλάνην ἱκτράν.

1. Διότι ἡ καθαρὰ ἀλήθεια δὲν φοβεῖται ποτὲ τὸ φῶς, ἀλλὰ τὴν σκοτίαν καὶ τὸν μυστικισμόν καὶ ὅτι ἅμα ἓνας πολίτης λάβει τὸ ἀτύχημα νὰ κατηγορηθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς ποινικὴν ἀνάκρισιν ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα τῶν νέων κοινωنيῶν ἐνακαρεῖ διαδίδεται μανθάνεται καὶ γίνεται ἀντικείμενον δημοσίας ἐρεύνης καὶ ἐπικρίσεως ἢ κατ' αὐτοῦ κατηγορία χωρὶς νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παρευρίσκηται μετὰ τοῦ δικηγόρου του εἰς τὸ Ἀνακριτήριον ἵνα ἀκούῃ καὶ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις εἰς τοὺς κατ' αὐτοῦ ἐξεταζομένους καὶ καταθέτοντας μάρτυρας, ἵνα προκύψῃ ἀβλαβῶς ἡ ἀκαταμάχητος ἀλήθεια, ἣτις ποτὲ δὲν φανεροῦται διὰ τῆς μοναδικῆς τυπικῆς ἐρωτήσεως τοῦ ἀμφιβόλου ἐνίοτε νοημοσύνης καὶ ἱκανότητος Ἀνακριτοῦ ὅστις ἐλεύθερος ὢν εἰς τὰς ἐνεργείας του οὐδένα ἔχει νὰ συσταλθῇ καὶ τὸν κολάζῃ εἰς τὰς κακῶς ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις του καὶ ἀντιληφθείσας μαρτυρίας καὶ οὕτως διὰ τῆς ἀθῶας ἐνδεχομένης ταύτης κακονοήσεως

καὶ παραμορφώσεως τῆς καταθέσεως τοῦ μάρτυρος νὰ ἐπέλθῃ βλάβη ἀνίατος τῷ ἀτυχεστάτῳ κατηγορουμένῳ.

2. Διότι ἡ τιμιότης τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θάρρος τοῦ ἐλεύθερου πολίτου δὲν ἐπιτρέπουσι φόβους τυραννικούς, οὔτε μυστικισμοὺς ἰδία ποταπῶν ἀτόλμων γυναικαρίων ἵνα ὁμολογήσῃ τὴν παρ' αὐτῶν γνωριζομένην ἀλήθειαν, καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτῶν εἶναι καθαρὰ προσβολὴ κατὰ τῆς τιμῆς τῶν μαρτύρων καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνος πολίτου ἢν ἀπέκτησεν κολουμβῶν ἐν τῷ ἰδίῳ πολυτίμῳ αἵματι.

3. Διότι δὲν ἔχεται ἀληθείας ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη χροῖται σήμερον ὡς ἐπεδείξαμεν τοιοῦτου ὀπισθοδρομικοῦ μεσαιωνικωτάτου, ἐπιβούλου συστήματος καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτῶν πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ εἶναι ὅλως διόλου ψευδῆ καὶ ἀβάσιμος.

Διὸ καὶ κολακεύομεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κειθόμενος καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μας δὲν θέλει βραδύνει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς βουλῆς τὸ κατάλληλον νομοσχέδιον πρὸς ἀποσκορακισμόν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς Ποινικῆς ἡμῶν Δικονομίας τοιοῦτου ἀχρήστου λειψάνου, ἢ δὲ ἐθνικὴ Βουλὴ συγκειμένη ἐξ ἀνδρῶν νουνεχῶν καὶ προοδευτικῶν, οὔτε σιγμὴ θέλει βραδύνει νὰ τὸ παραδεχθῇ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἡμῶν βασιλείου.

Η ΕΠΑΙΣΘΗΤΗ ΕΛΛΕΙΨΙΣ,

Μία ἀπὸ τὰς σημαντικώτερας, ἐπαισθητωτέρας καὶ βλαβερωτάτας ἑλλείψεις τῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν νομοθεσίας εἶναι βεβαίως καὶ ὁμολογουμένως καὶ ἡ μὴ ὑπαρξίς Νόμου διαγράφοντος τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα προσόντα τὰ συστήνοντα καὶ ἀπαρτίζοντα τοὺς δικάζοντας διὰ τῆς γνώμης των ὑπὸ τὴν πραγματικὴν ἔποψιν τὰ τῶν πολιτῶν τιμαλφέστατα δικαιώματα Πραγματογνώμονας καὶ Ἐμπειροτέχνας πρὸς ἄρσιν τοῦ μέχρι σήμερον ἐπικρατοῦντος αἰσχίστου καὶ ἐπιβλαβεστάτου εἰς τὰ συμφέροντα πάντων τῶν πολιτῶν βραροτουρικοῦ ἐθίμου τοῦ νὰ προσλαμβάνωνται καὶ διορίζωνται ὡς τοιοῦτοι κατὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας ἐκτὸς ἀσημάντου ἐξαιρέσεως, πᾶς ἄεργος, ἀνάπειρος, ἀσυνείδητος, τυχοδιώκτης καὶ αἰσχρὸς κλόαξ, Διὸ καὶ φρονούμεν ὅτι ὁ κυρίου Ἰγουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ πᾶρρυτα τοιοῦτου ἀδίκου καὶ σκηνδαλώδους καταστάτου ἀντικειμένου μετὰ τὸ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς νόμον περὶ προσόντων Πραγματογνώμονων καὶ Ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὰς πολιτικὰς, ἐμπορικὰς καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν κκ. Δημάρχων νὰ τοὺς ἐξτάξωσι διὰ καταλλήλου ἐξετακτικῆς ἐπιτροπῆς.

ἐκ τῆς ἐξετάσεως προκύψει ἡ ἱκανότης των νὰ τοῖς ὑπαρῆθῃ διπλωμα δυνάμει τοῦ ὁποῖου νὰ τοὺς ἐγγράψωσι εἰς ἰδιαίτερον κατάλογον ἕκαστον ἐν τῷ δήμῳ του κατὰ τὴν διάφορον αὐτοῦ ἱκανότητά, ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τοῦ ὁποῖου νὰ πέμπωσιν ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν, Πρωτοδικῶν, Ἐσφετῶν, Κακουργιοδικῶν καὶ Ἀρείου Πάγου τῆς περιφερείας των, ἵνα ὑποχρεωτικῶς ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὰς διαφόρους παρουσιαζόμενας ἀνάγκας οἱ τε διάδικοι καὶ δικασταὶ διορίζωσι τοῦ λοιποῦ τοὺς πρὸς ἐκκαθάρισιν μιᾶς οὐκ ἀδήποτε διαφορᾶς ἀναγκαιοῦντας Πραγματογνώμονας καὶ Ἐμπειροτεχνῆς καὶ οὕτως πάσι πρὸς τιμὴν τῆς προσβληθείσης Δικαιοσύνης τὸ ἐντροπαλὸν, ἀνίθηκον καὶ πρόξενον μῦριον ὅσον ἀποπημάτων, σύστημα τοῦ νὰ διορίζωνται πρὸς λίαν λογιστικῆς διαφορᾶς, ἕνας σκαυτίας, ἕνας ξυλουργός, καὶ ἕνας μηχανικός, καὶ πρὸς λύσιν ἀγροτικῆς περὶ βελτιώσεως κτημάτων διαφορᾶς, ἕνας γραφεὺς, ἕνας ἀρχιτέκτων καὶ ἕνας καλλιγράφος, ἵνα κατόπιν γίνονται αἱ παρ' ὅλων εὐγνωσμένοι ἐκτὶν Ἐμπειρίας καὶ Πραγματογνωμοσύνας αἵτινες κατέστρεψαν ὀλοκλήρους περιουσίας καὶ κατέσχιαν τὴν δικαιοσύνην ἐν ὅλῳ τῷ βασιλείῳ.

Ἡ ἀνάλογος ἀντιμισθία τῶν Πραγματογνώμωνων καὶ Ἐμπειροτεχνῶν.

Οἱ Πραγματογ. καὶ οἱ Ἐμπειροὶ κατὰ τὸ ἐφιστάμενον ὑπὸ τὸ ἄρθρ 317 τῆς Π. Δικονομίας ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Β. Διάταγμα, οὐδαμῶς ἀνταμιβόνται δεόντως καὶ προπόντως καὶ τοῦθ' ἕνεκα μύρια ὅσα ἐπ' αὐτῶν ἐγείρονται ἐν τῇ πρακτικῇ δίκαια καὶ νόμιμα παράπονα, τὰ ὁποῖα ὡς ἀκούομεν εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου δίδουσι χώραν εἰς μύριας ὄσας ἀνηθήκουσ ἐυγνωσμένας συνθηκολογήσεις καὶ διαπραγματεύσεις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν διαδίκων, αἱ ὁποῖαι ὡσαύτως ἀν' ἀληθείας εἶναι καιρὸς πλέον εἶναι νὰ παύσωσι σὺν τοῖς δικαίοις καὶ ἐννόμοις περαπόντοις αὐτῶν μετὰ τὸ νὰ ἐκδοθῇ κατάλληλον Β. Διάταγμα περὶ ἀντιμισθίας καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν κατὰ τὸ κατιὸν ὑποδεικνυόμενον παρ' ἡμῶν.

ΣΧΕΔΙΟΝ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Περὶ ἀντιμισθίας καὶ δικαιωμάτων Πραγματογνώμωνων καὶ Ἐμπειροτεχνῶν.

Οἱ προσκαλούμενοι κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρ. 291 τῆς Π. Δικονομίας ὡς Πραγματογνώμονες καὶ Ἐμπειροτέχνας, ἅμα δεχθῶν, καὶ δώσωσιν τὸν νενομιζόμενον ὄρκον καὶ ἀρχίσουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰς αὐτοῦ ἐνταλθείσης πρραγματογνωμοσύνης, δικαιούνται λαμβάνειν ἕκαστος δραχμὰς νέας δέκα ἀνὰ ἡμέραν, ἐὰν ὅμως ἡ ἐργασία αὐτῶν ὑπερτερεῖ τὴν μίαν ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς τρεῖς ἡμέρας αὐτῶν διότι ἂν ὑπερτερεῖ, δικαιούται νὰ λάβῃ ἔ-

καστος δρ. νέας πέντε ἀνὰ ἡμέραν δι' ὄσας πρὸς ἐκπεραιώσιν αὐτῆς ἠθελεν ἐπασχοληθῇ ἡμέρας.

ΑΡΘΡ. 2.
Οἱ Πραγματογνώμονες καὶ Ἐμπειροτέχνας δὲν δικαιούνται νὰ λαμβάνωσι οὔτε λεπτὸν χωριστὰ διὰ τὴν σύνταξιν τῆς Ἐκθέσεως των ἣτις συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Πραγματογνωμοσύνης ὡς ἐξαγόμενον αὐτῆς καὶ ἢν ἐμπροθέσμῳ ὀφείλοισι νὰ παραδίδωσι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ διορισάντος αὐτοῦ Δικαστηρίου

ΑΡΘΡ. 3.
Οἱ πρραγματογνώμονες διὰ τὴν χρονοτριβὴν αὐτῶν πρὸς ὄρκισιν καὶ προσαγωγὴν ἐν τῇ Γραμματεῖα τοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκθέσεως των δικαιούνται λαμβάνειν ἕκαστος δι' ἀμφοτέρας τὰς ἐργασίας ταύτας δρ. νέας δύο.

ΑΡΘΡ. 4.
Ἐὰν οἱ Πραγματογνώμονες καὶ Ἐμπειροτέχνας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς εἰς αὐτοῦ ἐνταλθείσης Πραγματογνωμοσύνης εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλον δῆμον, δικαιούνται λαμβάνειν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν ἀποστάσεως προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου ἀνὰ ἡμέραν δραχ. νέας πέντε, ὡς δὲ δραχ. δύο διὰ τὴν ζωοτροφίαν των ἀνὰ ἡμέραν.

ΑΡΘΡ. 5.
Οἱ Πραγματογνώμονες καὶ Ἐμπειροτέχνας διὰ τὰς ἀναποφεύκτους ἀναγκασίας τοπογραφίας καὶ σχεδιογραφημάτων, δικαιούνται λαμβάνειν ἐκτὸς τῆς ἀντιμισθίας των, ὁ συντάξας ἢ οἱ συντάξαντες αὐτὰς δραχ. νέας εἴκοσι πέντε.

ΑΡΘΡ. 6.
Οὐδεὶς Πραγματογνώμων ἢ Ἐμπειροτέχνης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δεχθῇ καὶ ὄρκισιν πρῶτου ὁ διεξάγων ποιήσῃ εἰς τὴν σχετικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Δικαστηρίου τὴν προκαταβολὴν τῆς ἀντιμισθίας καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

ΑΡΘΡ. 7.
Οὐδεὶς δικαστὴς ἢ διάδικος ἠμπορεῖ νὰ διορίσῃ ἀκατάλληλον καὶ ἐκτὸς τῶν τοῦ δημαρχικοῦ καταλόγου Πραγματογνώμονα ἢ Ἐμπειροτέχνην ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς γενομένης Πραγματογνωμοσύνης ἢ Ἐμπειρίας καὶ πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τῆς Πολ. Δικονομίας.

ΑΡΘΡ. 8.
Ἐὰν ὁ δεχόμενος τὴν Ἐκθεσιν καὶ τὸν πίνακα τῶν Πραγματογνώμωνων ἢ Ἐμπειρῶν, Εἰσηγητὴς ἀμφιβάλλει περὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐπασχοληθέντων καὶ δηλοθέντων ἡμερῶν δικαιούται νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ εἰς ὄρκισιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 335 Πολ. Δικονομίας, ἐνώπιον αὐτοῦ διακρητῶν τὰ πάντα ἐν τῇ ἐκθέσει παραδόσεως τῆς ἐμπειρίας των.

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ.

Εὐελπιζόμενοι εἰς τὰ φιλόκαλα αἰσθήματα τοῦ κυρίου Δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων ἐκπληροῦντες πατριωτικὸν καὶ δημοσιογρα-

φικόν ταυτοχρόνως καθήκον τοῖς ὑποβάλλωμεν τὰς ἐξῆς δέκα δεήσεις, ὅπως φροντίσωσι ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των.

1.

Νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἀφύκτως ἀναγκαιούντα ἐν τῇ νέᾳ πόλει Κερκύρας δημόσια ἔργα ὅπως δὲ καὶ εἰς τὰ ἐπ' αὐτῆς καὶ περὶ αὐτῆς δίκην ἐφιάλτου ἱστάμενα νῦν ἄχρηστα κκνονοστάσια τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐξ ὧν καὶ ἐκσφενδονίζονται παρὰ τῶν ἀέργων παιδῶν πέτρι, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν σταιγῶν τῶν διαφόρων νεοδημητῶν οἰκιῶν, ἀυλῶν καὶ τῶν διερχομένων, καὶ παριστώσιν ἀτίδεσάτην θέαν.

2.

Νὰ ἐνεργηθῶσι πάραυτα διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὰ δεόντα ὅπως δωθῇ ἡ ἀπαιτούμενη ἐξ Ἀγγλίας ἄδεια τῆς μεταφορᾶς τῶν ὀστέων καὶ σχετικῶν ἐπιτυμβίων λίθων ἐκ τῶν παλαιῶν δύο ἀγγλικῶν κοιμητηρίων εἰς τὸ παρὰ τῷ σωφρονιστηρίῳ ὑπάρχον νέον ἀγγλικὸν κοιμητήριον ἐγκαταλειπομένων ὑπὲρ τοῦ δήμου Κερκυραίων τοῦ ἐδάφους αὐτῶν.

3.

Νὰ καλοπισθῇ καὶ πλακοστροθῇ ἡ στέγη καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ ἐφισταμένου λαμπροῦ μνημείου τῆς Βασιλικῆς Πύλης.

4.

Νὰ διαταχθῇ ἐνθα δεῖ νὰ ἀφαιρεθῶν πάραυτα τὰ ὑπὸ τινῶν ἐντίμων οἰκιῶν καὶ ἐκτεθειμένων δημοσίων ὁδῶν ὑπάρχοντα οὐροδοχεῖα, ἕνεκα τῆς αὐθαδίας καὶ ἀναισθησίας τινῶν ἀνθρωπομόρφων βεβάρων ὄντων.

5.

Νὰ συνενωθῇ τὸ Δημαρχεῖον μὲ τὸ Φρουραρχεῖον περὶ τῆς ἀφύκτου ἀνάγκης τῆς παρεμποδίσσεως τῆς ἀνὰ ἡμέραν προβαίνουσης καταστροφῆς ἐκ μέρους κεντρικῶν τινῶν ἀέργων, κατὰ τῶν δένδρων, τῶν ἀνθέων, τῶν σιδηρῶν κυγκλίδων τῶν περιτυχιμάτων, καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς καθαριότητος τῆς ἡμετέρας πλατείας, ἀπὸ τὰ Ἀνάκτωρα ἕως τὸν νέον παραθαλάσιον δρόμον διὰ τῆς τοποθετήσεως νυχθημερῶν καταλλήλων στρατιωτικῶν καὶ κλητορικῶν περιπολιῶν.

6.

Νὰ νουθετισθῇ αὐστηρῶς, καὶ διαταχθῇ δεόντως ἡ ἀφιλόκαλος ἐταιρεία τοῦ ἀερίου, νὰ διατηρῇ εἰς τὸ ἐξῆς ἕως ἐν ὅλῃ τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ, γέινεται καθαροὺς τοὺς ὑέλους τῶν διαφόρων φανῶν τοῦ ἀερίου, ὡς δὲ ἡ ποιότητος τοῦ παρ' αὐτῆς κατασκευαζομένου ἀερίου τῆς νὰ ἦναι ὡς τὸ συμβόλαιον καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ ἐξευγενισμένου τούτου τύπου, τὸ ἀπαιτοῦσι καὶ οὐχὶ ὡς ἐφαντάσθη αὐτὴ παρέχουσα τῷ τόπῳ φωτοχυσίαν μόλις διαφέρουσαν τῆς παναρχαίου δι' ἑλαίου.

7.

Νὰ διαταχθῶσι παρὰ τῆς ἀστυνομίας οἱ ἰχθυοπῶλαι νὰ μὴ πλημμυρίζουν δι' ὑδάτων, καὶ παρεμποδίζουν διὰ κωφηνίων τὸ ἕδαφος τοῦ ἰχθυοπωλείου ἢ ἕνεκα τῆς ἀβλεψίας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κατίντησεν λίμνη βορβορίου, προσενοῦσα ἀνατριχιάσιν εἰς τοὺς μὴν ἡξέυροντας ποῦ νὰ πατήσωσιν ἀγοραστὰς διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τὰ προσκόματα.

8.

Νὰ ξανατεθῇ δεήσει ὅλων τῶν συνοικούντων ἐν τῇ ὁδῷ Σεβαστιανοῦ ταύτης τῆς πόλεως ἐξώθεν τῆς οἰκίας Βράϊλα, ὁ ἀφαιρεθῆς ἀλόγως καὶ ἀπερισκέπτως ἐκείθεν φανός, διότι κινδυνεῖ ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία αὐτῶν, καὶ τῶν διερχομένων ἐν καιρῷ νυκτὸ, ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων πάντοτε πολλῶν ἱππῶν, ἀμαξῶν, καὶ τοῦ ἐκεῖ ὑπάρχοντος λίαν ἐπικινδύνου στενοποῦ εἰς ὃ ἐμπολεύουσι οὐκ ὀλίγοι ἐπικινδυνωδέστατοι κακούργοι ἐπὶ ψευδῶν προφάσεων, διαπραγματευόμενοι ἐν βαθῷ σκότῃ, κύριος εἶδεν τί...

9.

Νὰ ληφθῇ πάραυτα ἡ δέουσα πρόνοια ὅπως ἐν ἐλλείψει ἀναγκαιούντος ποσίου ὕδατος, ἀφαιρεθῇ ἡ ἐλαττωθῇ ἡ χρεῖσις αὐτοῦ ἐκ τῶν διαφόρων μηχανικῶν καταστημάτων, κήπων, ἀμαξοστασιῶν, ἰχθυοπωλείων, κερφενείων, οἰνοπνευματοπωλείων καὶ δημοτικῶν μαγειρίων, ὅπου αὐτὸ κατασπαιεύεται ἀνηλεῶς, καὶ ὅπου δύναται εὐκόλως νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τοῦ φρεαρινοῦ ὕδατος, καὶ οὐχὶ ποτὲ ὡς ἀπερισκέπτως γέινεται ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ δημοσίων κρηνῶν.

10.

Νὰ ληφθῶσι πάραυτα τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως πάυση ἡ εἰσχωρήσασα κατάχρησις τοῦ νὰ ζυγηζῶσι οἱ πωληταὶ μὲ ἀγνώστους τῷ κοινῷ ἀνεσφραγίστους λίτρας καὶ παντοειδῆ κλεπτικά ζύγια. Ὡς δὲ οἱ ἀρτοπῶλαι, ἐπὶ σκοπῷ κλοπῆς τῶν ἀγοραστῶν νὰ διατηρῶσι πάντοτε μίαν καὶ ἐπέκεινα ὀγκύαν τετρισμένου ἄρτου εἰς τὰς πλαστιγγὰς αὐτῶν ἧτις παρέχει ἐκάστη αὐτῶν κλοπιμαίον ἡμερούσιον κέρδος 66 καὶ περισσότερο λιτ. ἄρτου ἰσοδυνάμου ἀξίας δρ 12 καὶ λ. 18

Νέα ἐπιτυχία τοῦ Ἀμερολήπτου.

Μεθ' ὅσα ἐγράψαμεν ἐν τῷ πέμπτῳ τεύχῃ τοῦ παρόντος, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους ἀπευθυνομένης, διέταξεν νὰ παρέχῃται τῶν στερουμένων πολιτικῶν ἐνδυμάτων στρατιωτῶν ἐν ὥρᾳ ἀφέσεως, παλαιὰ στρατιωτικὴ ἐνδυμασία καὶ μανδύα.

Μετὰ λύπης ἀναγράφομεν τὴν ἀπαισίαν εἰδήσιν τοῦ θανάτου τῆς βασιλόπαιδος Ὀλγας, συμπεριζόμενοι καὶ ἡμεῖς τὴν γενικὴν συμπάθειαν ὑπὲρ τῶν βασιλέων ἡμῶν.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης καὶ Ἐκδότης
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΠΕΣΣΟΣ δικηγόρος.